

נעמן בסיס

* בן מזל ופרג'י. נולד בשנת תשי"ד (1954) בתוניסיה. ילד שני במשפחה שבה תשעה ילדים. בסיס גדל והתחנך בזרזיס שבתוניסיה עד שבספטמבר 1963, בהיותו בן תשע, עלה עם בני משפחתו לארץ. המשפחה השתקעה בבאר שבע.

בשנת 1972 התגייס לצה"ל ושובץ בחיל החימוש (לימים חיל הטכנולוגיה והאחזקה). לאחר שסיים קורס מפעילי גנרטור, הוצב בתפקיד זה במעוז "ליטוף" שעל גדות האגם המר בדרום תעלת סואץ. בשל רצונו לתרום ולסייע התעקש להחליף חיילים קרביים בשמירות אף על פי שלא היה מחויב בכך.

בצהרי שבת י' בתשרי תשל"ד (6.10.1973), בפרוץ מלחמת יום הכיפורים, תקפו את מעוזי צה"ל מאות חיילים מצרים, בהם חיילי יחידות קומנדו. במעוז "ליטוף" הצליחו עשרים ושבעה החיילים, למרות אבדות קשות ופצועים, להדוף את הכוח המצרי בשעות הראשונות. בסיס הצטרף ללחימה לצד חבריו אף על פי שהיה תומך לחימה ולא לוחם. הוא החזיק את העמדה החולשת על שער המעוז. בלילה הגיעו שני טנקים כדי לחלץ את הפצועים, אך הפקודות לא התירו ליתר החיילים לסגת. שלושים שעות נמשכה הלחימה העזה, ובסיס לחם בגבורה והמשיך להילחם גם לאחר שנפצע ברגלו ובאוזנו.

לבסוף גברו המצרים, ואחרי דין ודברים בין החיילים הישראלים החליט בני, סמל המעוז, שחיילי המוצב ייכנעו וילכו לשבי המצרי. בסיס נסער מההחלטה, סירב בתוקף להיכנע וביקש להסתנן בין כוחות האויב, אף שהיה פצוע. הסמל ראה שהוא נחוש בדעתו, חיבק אותו, הסביר לו שאין סיכוי לגבור על המצרים, אך התיר לו לנסות להתחמק לבדו משום שהבין שלא יצליח לשכנעו: "אתה מכיר את המקום, אתה רק תהיה לבד. אנחנו נסיח את דעתם. תלך, אתה מכיר את השבילים בין המוקשים לכיוון האגם המר הקטן, ואני מתפלל שתגיע". בסיס יצא לדרכו אל מעבר לסוללת העפר כדי לחבור לכוחות צה"ל מרוחקים.

במשך זמן רב לא נודעו עקבותיו. כששבו השבויים בחלוף ארבעים יום, בסיס לא היה ביניהם. גופתו לא נמצאה בחיפושים בחולות סוני. רק כעבור שנה וחצי השיבו אותה המצרים.

סמל בסיס נעמן נפל ביום י"א בתשרי תשל"ד (7.10.1973). בן תשע-עשרה בנופלו. הובא למנוחות ביום י"א באייר תשל"ה (22.4.1975) בבית העלמין הצבאי בבאר שבע.

הולכים לזכרם